

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 315759

Redacción y Administración:
Calle Víctor Martínez 50 (Suc. 6)
Buenos Aires, Argentina

Año (Leto) IX (4)

BUENOS AIRES, 15 FEBRUARJA (FEBRERO) 1951

No. (Štev.) 7

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

Komu koristi podpora?

Listi od časa do časa radi prinašajo številke o milijonih, ki jih dobiva maršal Tito v Beogradu. Največ milijonov prihaja iz USA, nekaj pa tudi iz Anglije. Ameriški finančniki sicer včasih pravijo, da se jim stoji dati denar za Titove komuniste, angleški socialisti pa izjavljajo, da so zadovoljni, da lahko podpro od časa do časa “progresivne sile” v Jugoslaviji, ki da na svoj način grade socializem v eni izmed balkanskih držav. Pri tem da je na tehničari celo dokaz, ali se res more izven sovjetske zveze kje na zemlji ustvarjati “socialistična država”, ki pa se ne podreja kar tje v en dan sovjetskim komisarjem v Moskvi. Ta Titov pogum in ta idealizem je po mnenju nekaterih zapadnih piscev tolikšnega pomena, da se sploščati daki nekaj milijonov podpore — poleg tega je to še denar ameriških kapitalistov — maršalu Titu in njegovemu komunističnemu režimu.

In komunističen je ta režim na vsej črti. V Beogradu se celo oglašajo ideologi, ki trde, da so Titovi komunisti edini pravoverni tolmači Marksa in Ljénina; Stalin, “veliki ideolog in dedič ljeninizma” in “oče narodov” pa je proglašen za izdajalca marksizma, ali “deviacionista”, kakor se to naziva v komunistični terminologiji. Toda ta gonja proti Stalinu samemu je dovolj mila in skoraj da neopazna, pogosto to govore tako bolj mimogrede. Zakaj, ne bo težko ugotoviti.

Ker je režim v Jugoslaviji na gospodarskem polju najšibkejši, v vojaškem pogledu komaj pomeni kaj več, kakor pa je biva jugoslovanska vojska, se delo titovec uveljavlja predvsem na kulturnem polju. In to delo je vse posvečeno ohranitvi komunizma med tistimi, ki objavljena dela bero in si na njih grade temelje za svoje spoznanje o svetu. Seveda izhajajo v vsej Jugoslaviji samo listi in revije, ki so režimske, toda vse pisanje je usmerjeno v smer prevzgoje mladine v komunističnem smislu. Vsa poročila o izišlih knjigah, o kulturnih stvaritvah v umetnosti, vse kronike o gledaliških in koncertnih prireditvah morajo biti napisane tako, da odgovarjajo komunističnim nazorom o družbenem razvoju. Kritike o knjigah in ostalih stvaritvah niso objektivna poročila o vrednosti posameznih del, ampak pravi vzgojni članki o tem, kako mora sedanja generacija ustvarjati vse v komunističnem smislu. Objektivno vrednost ima zanje samo tisto delo, ki služi razširjanju in ustalitvi komunistične ideologije in režima v deželi.

V gospodarstvu pa je prva doba borbe komunizma za uveljavljenje dosegla lansko leto prvi polom. Toda spor s Stalinom in pa vloga, ki jo zaradi tega spora skušajo igrati Titovi oblastniki v svetu, jim je ravno v tem polomu prinesla tolikšno pomoč iz USA in Anglije, da se bodo komunistični oblikovalci jugoslovanskega gospodarstva s precejšnjimi izgledi uspeha mogli vreti v novo petletko — to je v uveljavljenje komunistične ureditve vsega svojega gospodarskega ustroja. Do izbruha spora s Stalinom niso imeli tolikšnih sredstev, da bi kmata prisilili v kolhoze in delavcu odvzeli sile odpora in kritike. Sedaj jim bo finančna pomoč zapada prinesla vse, kar rabijo, da bodo zlomili in odpor kmata in nevero ter sovraštvo delavstva.

Na vojaškem polju je bil njih režim najšibkejši. Sovjeti so oboroževali samo sebe, niso imeli toliko, da bi dali tudi kaj Titovi vojski. Dali so učbenike in svetovalce, dejansko pa gradiva in orožja bore malo, opreme pa nič. To vse bo sedaj prišlo iz USA, odkoder bodo Titu navozili orožja, gradiva in opreme zato — da se bo po ev. spopadu s sovjeti lahko umaknil v bosanske hribe ali pa na oporišča na dalmat. otokih. Za seboj bo Tito v Jugoslaviji pustil nekaj letnikov, ki so bili iz kom. učbenikov dovolj poučeni, kako se obnašati v vrstah sovjetske vojske. Sam se bo pa umaknil s svojimi ljudmi v hribe, da bo tam ohranil svoj komunizem, tisti

komunizem, ki ga sedaj uči v šolah in knjigah, uvaja v gospodarstvu in v vojaških ednicah. In ako se zgodi, da bi zahodni zavezniki potisnili sovjete iz Evrope in ev. celo strli komunistično oblast v Moskvi, bo Titov komunizem tisti, ki se bo ohranil v zaledju zavezniških vojsk; še več — kot zaveznik bo terjal celo, da se njegov komunistični režim vrne na svoje mesto v spremstvu ostalih zaveznikov, ako bi ti zmagali v enakih obklah zateemelosti, kakor jih sedaj spremljajo, ko dajejo podporo Titu.

Ves Titov napor danes ne velja več temu, da bi vzdržal v boju s kominformom, ampak izrabiti hoče razmere in se utrditi na oblasti, s tem pa tudi ustaliti komunizem v vseh jugoslovanskih deželah. V tem oziru Tito ni popustil niti za las, na zahodu pa misli-

Japonska in obramba v Pacifiku

Republikanski svetovalec ameriškega državnega tajništva John Foster Dulles biva dalj časa na Japonskem. Ves ta čas se s predstavniki japonske vlade in s sodelavci generala Mac Arthurja posvetuje o mirovni pogodbi, ki jo naj zavezniki sklenejo z Japonsko. Ako bi kdo zaveznikov (Rusija ali pa kakšna članica angleškega imperija) ne hotel podpisati tako pripravljene mirovne pogodbe, tedaj bo ameriška vlada verjetno šla sama tako daleč in podpisala ločeno mirovno pogodbo z Japonsko.

USA ŽELE V PACIFIKU PLOŠNO OBRAMBNO ZVEZO

Mirovno pogodbo z Japonsko so začeli pripravljati že pred nekaj meseci. Ko so čete generala Mac Arthurja lansko leto tako zmagovito podile komuniste proti mandžurski meji, je imel Dulles več razgovorov z Malikom, sovjetskim zastopnikom pri ZN. Že tedaj je ameriški zastopnik svetovetom predložil načrt mirovne pogodbe z Japonsko. Toda pogajanja z Malikom so se kmalu ustavila in koncem novembra je začela splošna kitajska ofenziva v Korejo. Ako bi morale sile USA iz Koreje, tedaj bi ostali samo Filipini in Formosa varni ameriški oporišči v jugovzhodnem delu Pacifika. Po umiku, s Koreje bi postal položaj Japonske še mnogo bolj dragocen za ameriško obrambo v Pacifiku. Zato je Foster Dulles pospešil svoj odhod v Tokio. Oporišča na Japonskem bi bila edina, ki bi po izgubi Koreje mogla nadzirati sovjetske obale od Vladivostoka do Dairena.

Japonsko javno mnenje, ki lahko stalno uvideva koristi ameriške okupacijske politike na Japonskem, je Dullesove napore pozdravilo. Govoriti se je začelo tudi že o bližnji ustanovitvi japonske oborožene sile in o obnovitvi japonske vojne industrije. Ko bi bila podpisana mirovna pogodba med Japonsko in USA, bi ameriška vojska ostala na Japonskem toliko časa, da bi bila domača japonska vojna sila sposobna ohranjati mir in red v deželi.

Sovjeti so na Japonskem prav tako proti nazorom zaveznikov o mirovni pogodbi, kakor so to tudi v Nemčiji. Kakor pa je v Evropi Francija od časa do časa potegnila s sovjeti v raznih vprašanjih nemške obnove, tako se tudi v Pacifiku ob stran svetovetov postavljajo tisti, ki Japoncem ne verujejo in se njih oborožitve in gospodarskega dviga boje. Poleg Filipinov so bile žrtve japonske napadalnosti v preteklosti še Kitajska, Nova Zelandija in Avstralija. Vse te države se sedaj izrekajo proti prehitremu sklepu mirovne pogodbe z Japonsko in pozivajo k nezaupanju v japonsko oboroženo silo.

Kakor v Evropi ureditev razmer z Nemčijo preprečuje enoten nastop evropskih držav proti sovjetskemu pritisku, tako se nezaupanje nasproti Japoncem v Aziji nujno vključuje v okvir tiste politike, ki sovjetsko prodiranje v Aziji samo podpira.

Obeh ovir pa nekateri komentatorji

jo, da podpirajo upornika proti Moskvi. Ustaltvev komunizma v svetu je največja karta i Moskve i Tita. Titov odpor proti Moskvi pa je danes Stalinu komaj enakovreden sedmici v igri, ko lovijo duraka. Trocki je bil Stalinu nevaren in zato ga je dohitel v Mehiki, da ga je abil. Krivicki je bil Moskvi resnično nevaren, zato ga nobena straža ni mogla obvarovati pred moskovskimi morilci. Kravčenko potuje po svetu zastražen bolj ko kak srednjeveški vladar, pa še ni popolnoma varen. Ako bi roka Moskve hotela, bi segla po tistih, ki so na Balkanu krenili na svoj pota. Tako pa se je Djilas pred dnevi brez posebnega spremstva ali varstva sprehal po Londonu in Parizu.

Podpora Titu v njegovemu uporu je prav taka usluga komunizmu, kakor je Titov spor s Stalinom preračunan kot posebna usluga svetovetomu komunizmu. Le da ta igra Moskve ne stane nič, zahodne zaveznike pa težke in lepe milijone.

ne jemljejo pretragično. Pospešeno obo- roževanje tira svet k odločitvi. Ko se bo to zgodilo, bodo razmere same prisilile i emške i japonske sile k odločitvi, da se ali priključijo zavezniškemu bloku ali pa se podrede sovjetskemu napadalcu. Ker bo stiska v tistem trenutku precejšnja, bo pristanek Francije v Evropi ali pa britanske skupine v Aziji mnogo lažji, kakor pa je to danes.

VLOGA ITALIJE V EVROPI

Francoski predsednik vlade Pleven in njegov zunanji minister Schuman sta odpotovala v Margariti ob italijanski obali na posvete z De Gasperijem in grofom Sforzom. Tako se posvetujejo zastopniki dveh držav, ki sta obenem vodilni evropski velesili, ker je Anglija vsa v delu za ohranitev britskega imperija, Nemčija pa še vedno ni združena in tako nemškega naroda v mednarodnih posvetih nikdo ne more zastopati. Skandinavske države se v ostale evropske zadeve nikdar niso vmešavale, v evropskem zboru bi mogle s precejšno vlogo nastopati te države Srednje in Južne Evrope. Ker se sedaj na konferencah med Francijo in Italijo največ govori o Sredozemlju, bi imela ravno Južna Evropa pri tem lahko več besede, kakor pa na pr. Italija.

Toda komunistična revolucija v Jugoslaviji in ostalih balkanskih državah, guerila v Grčiji in izoliranost Turčije so pospešila, da je danes Italija v Evropi med vodilnimi velesilami na drugem mestu. Francoski in italijanski državniki v Margariti izjavljajo, da bodo delali samo za Evropo in da je “zdrženje Evrope” njih edina skrb. Notranji gosp. polom režima v Jugoslaviji in pa komunistični temelji njene zunanje politike so Jugoslaviji odvzeli vse tiste strateške prednosti, ki bi jih ta država v sedanjem položaju mogla zavzeti v Evropi in pri obrambi Sredozemlja. V tistem zboru, ki bo Evropo branil pred sovjetskim vdorom, bodo tako italijanski zastopniki že dolgo dobo vnaprej čvrsto odločili o vsem in šele za njimi bodo mogli sodelovati ali odločati tisti, ki v Srednji Evropi in na njenem jugu dejansko največ trpe zaradi svoje opozicije proti komunizmu.

Koledar Svobodna Slovenija za leto 1951 lahko kupite na sledečih krajih:

1. Pisarna Društva Slovencev, c. Víctor Martínez 50;
 2. Casa Boyu, Olazabal 2336;
 3. Santerica y Papeleria “Santa Juliya”, Víctor Martínez 39;
 4. Foto atelje Lojze Erjavec, Alvarado 350, Ramos Mejia;
 5. Slovenska hiša na Blanco Encalada 149, Villa Martelli;
 6. Ivan Žnidar, brivski mojster, “Los Alpes” - Drysdale 5614, Carapachay.
 7. Janez Lužovec, Brown 423, Quilmes.
 8. Homan Pavle, Temple 2147, Munro, FCNGB.
- CENA KOLEDARJU 32 PESOV.

En una emotiva ceremonia despidieron el Gral. Perón y su Esposa a la misión científica que va a la Antártida

El lunes pasado partió para la Antártida la primera misión científica Argentina, a la cual despidió en nombre de la Nación el Presidente de la República GENERAL JUAN D. PERON con una emotiva allocución.

Tomando uso de la palabra el Primer Magistrado dijo también lo siguiente:
Señores: Yo he querido personalmente venir a despedir a la comisión científica que parte hoy a la Antártida. Al hacerlo me he inspirado en los deseos de darle a cada uno de esos hombres emprendedores, una cordial despedida en forma personal, ya que se alejan hacia una ignota región de nuestra tierra para arrancarle muchos secretos que, en el orden científico permanecen aún desconocidos para nosotros. Quiero hacer presente que esta comisión se ha organizado por iniciativa del propio señor coronel Pujato que la preside.

En segundo lugar, siento una inmensa satisfacción, como presidente de la Nación, en hacer de cada uno de estos muchachos un hombre que parte para una empresa a la que voluntariamente dedica su vida y sus conocimientos.

Hago también presente la inmensa satisfacción que experimento al ver que entre tantos que piden para ir a Europa y a los Estados Unidos, hay algunos que lo hacen para sacrificarse por el país. Les hago presente a estos muchachos que al hacerlo, recuerden que las páginas de nuestra historia futura están abiertas para los nuevos héroes que quieren ofrendar su vida en el altar de la patria...

Por esa razón es que, al despedirlos los felicito y tengo la absoluta seguridad de que han de salir triunfantes en la empresa que emprenden. Estoy también seguro, señores, porque conozco el temple de los argentinos que ellos han de cumplir no solamente la misión que se les ha encomendado, sino que harán mucho más para satisfacer nuestros deseos de conocer y de tomar posesión efectiva de esos territorios que algunos nos disputan.

Estas empresas son las que irán asegurando la posición real de un territorio y como el tiempo es la mejor justicia que el mundo ofrece a los hombres, debemos esperar tranquilos, porque si ahora no nos reconocen lo que justiciaramente nos pertenece, el poder progresivo de la Nación y el tiempo irán fijando esas bases incontrovertibles de nuestro derecho.

Nosotros tenemos acuerdos para no ocupar todavía con fuerzas estas regiones de la Antártida. Las expediciones científicas argentinas que irán sucesiva y progresivamente ocupándola, serán la mayor fuerza que hemos de poner por ahora en nuestro territorio antártico. Esta expedición ha de realizar el estudio necesario para llegar hasta el Polo Sur mismo, en forma progresiva y la Nación ha de ir preparando los medios para que se pueda cumplir en forma efectiva esta difícil misión.

Señores: Partan sabiendo que el corazón de los argentinos los acompaña y los acompañará permanentemente en su misión.

Nosotros cumpliremos estrictamente nuestros compromisos. No sabemos si los que se han comprometido también lo harán, pero señores, lo que sí sabemos es que tenemos la permanente y absoluta decisión de obrar en esa región de acuerdo con nuestros derechos y con nuestras posibilidades. Eso lo haremos con toda la energía de la Nación, en éste y en cualquier otro momento, en defensa de la soberanía de su territorio y de sus derechos.

La palabra del Presidente de la Nación fué interrumpida frecuentemente por los aplausos que le tributaron los presentes.

La banda del Regimiento Motorizado Buenos Aires, ejecutó el Himno Nacional, que fué coreado por las asistentes a la ceremonia y acalladas las notas de la canción patria el jefe del Estado y su esposa se despidieron del coronel Pujato y de inmediato se trasladó a la dársena en espera de la partida del buque.

Vzpodbudne besede predsednika generala Perona članom prve argentinke znanstvene ekspedicije na pot v Antartido

V ponedeljek je odpotovala iz Buenos Airesa v Antartido prva argentinska znanstvena ekspedicija. V pristanišču se je od nje poslovil sam predsednik republike GENERAL PERON z GOSPO SOPROGO ter je imel nanjo vzpodbuden nagovor, v katerem je med drugim naglašal:

“Gospodje! Hotel sem osebno priti k Vam po slovo. Prišel sem z željo, da vsakemu posameznemu članu ekspedicije izrečem prisrčno besedo v slovo, kakor tudi vsem skupaj, ki sedaj odhajate v daljnja še neznana področja naše zemlje, da odkrijete še velike tajnosti, ki bodo služile znanosti. Inicijativo za to znanstveno ekspedicijo je sprožil polkovnik Pujato, ki jo tudi vodi.

Kot predsednik naroda čutim tudi brezmejno zadoščenje ko vidim, da vsak od teh mladeničev postavlja zrelega moža, ki za ta veliki podvig prostovoljno daje na razpolago svoje življenje.

Prav tako imam neizmerno zadoščenje ob dejstvu, da so v času, ko marsikdo hoče potovati v Evropo ali pa USA, marsikateri, ki se žrtvujejo za domovino. Vsem prvim postavljam za vzgled te idealne mladeniče, ki izpričujejo, da so strani naše bodoče zgodovine še odprte za nove junake, ki žele svoje življenje položiti na altar domovine.

Ob slovesu zato vsem čestitam na tej odločitvi in sem popolnoma prepričan v uspeh te naloge. Vem, da sleherni ne bo samo izpolnil svoje naloge, temveč mnogo več, da bomo spoznali in prevzeli v dejansko posest ta področja, katera nam nekateri osporavajo. S takim delom si bomo zagotovili realno pozicijo gotovega področja. Čas je najboljša pravičnost, ki jo svet nudi lahko človeku. Mirno moramo čakati. Če nam danes ne priznavajo, kar po vsej pravici pripada nam, bosta napredujoča sila naroda in čas utrdila te nepremakljive osnove naših pravic.

Imamo dogovore, da s silo še ne zasledimo področij Antartide. Argentinske znanstvene ekspedicije, ki bodo postopoma odhajale tja, jo bodo zasedale in bodo zaenkrat najmočnejša sila, ki jo bomo postavili na našem antartičnem področju. Ta ekspedicija mora preučiti načrt kako priti do samega Južnega pola, država pa mora pripraviti sredstva, da se bo lahko izvršila ta težka naloga.

Gospodje, potuje z zavestjo, da vas spremlja in vas bodo vedno spremljala argentinska srca na vaši poti. Točno bomo izpolnili svoje obveze. Ne vemo, če bodo isto storili tudi ostali, ki so to obljubili. Toda, gospodje, to kar vemo, je, da moramo delovati stalno in s popolno odločnostjo v tem področju, v skladu z našimi pravicami in našimi možnostmi. To bomo naredili z vso odločnostjo naroda in države v tem, kakor v kakršnemkoli drugem trenutku v obrambo suverenosti svojega ozemlja in svojih pravic.

Besede predsednika generala Perona so vsi navzoči prekinjali z odobravanjem in vzklikanjem. Takoj nato pa je godba motoriziranega polka Buenos Aires zaigrala narodno himno. Vsi navzoči pa so jo peli. General Peron in njegova gospa soproga sta se poslovila od polkovnika Pujata, ladja pa je nato začela zapuščati pristanišče.

Poziv in prošnja

Redko se še spomnimo na čase, ki smo jih preživljali v begunskih taboriščih v Italiji, Avstriji in Nemčiji.

Težka so bila tista leta zaradi splošnega pomanjkanja vsega, kar je človeku potrebno za vsakdanje življenje, težka zaradi stradanja, ki je vladalo v nekaterih taboriščih, težka zlasti zaradi polne negotovosti, v kateri smo se nahajali. Nihče od nas ni vedel, kaj bo z nami; ali se nam bodo še kdaj odprla vrata v svet in v novo življenje. Slutili smo in tudi upali smo, da bomo nekam le šli, nismo pa vedeli, ne kdaj, ne kam bomo šli. Zato je bil naš reden in vsakdanji delež žalost in zaskrbljenost.

V takih razmerah nas je silno razveselila vsaka sočutna in tolažilna beseda, vsako pismo, ki so nam ga pisali sorodniki, znanci, poznanji in nepoznani prijatelji iz Amerike, Švice in drugod. In kakšno veselje nas je prevzelo, ko smo od Lige iz USA, ali od drugih dobrotnikov iz Amerike in Švice dobili paket z obleko, s perilom, z živžem in mnogimi drugimi dobrimi! Tak dogodek je bil praznik za družino, ob tem se je razgibala vsa baraka. "Še so dobri ljudje na svetu, ki na nas niso pozabili", tako smo govorili, na tistem pa smo si želeli, da bi se na nas še in še spomnili.

Pa vse to je minilo. Dvignili so taboriščno rampo in nas spustili v svet, da zopet začnemo novo življenje. Na vse strani sveta smo odšli in, hvala Bogu, povsod smo se dobro znašli. Ni nam slabo in zato smo že pozabili na taboriščna leta, kakor da so z našim odhodom v svet taborišča sploh prenehala obstojati.

In vendar še vedno čaka v taboriščih v Italiji nad 4000 naših rojakov, še vedno stoji leseno mesto Spittal na Korškem, kjer goji okrog 500 slovenskih beguncev upanje, da bodo vendar šli za nami, še vedno trpe pomajkanje naši begunci v Nemčiji.

Tistim, ki so še razmeroma mladi, zdravi in delazmožni, bo preje ali malo pozneje uspelo, da se bodo preselili preko morja in si ustvarili nove domove. Toda v slovenski begunski množici v Evropi pa je tudi zelo, zelo veliko taktih, ki ne morejo imeti in tudi, nimajo prav nobenega upanja, da bi mogli oditi preko morja. Nobena država jih ne sprejme. V tej nesrečni množici so zlasti stari in onemogli, so vojni invalidi, slepci, pohabljeni, neozdravljivi tuberkulozni bolniki itd. Pomajkanje trpe. Zapuščeni so in pomoči nujno potrebni.

Liga v Severni Ameriki je sicer neustrahovano na delu. Izredno mnogo skrbi posveča tem revežem, zlasti onim, ki še imajo možnost emigracije. Posamezni slovenski duhovniki, ki so še ostali v Nemčiji, Italiji in Avstriji, se trudijo zlasti na karitativnem polju, da pomagajo tem revežem.

Mi v Argentini ne smemo stati ob strani. Poslanstvo naše emigracije nam narekuje, da niti za trenutek ne smemo pozabiti na dolžnosti, ki jih imamo. Ena teh dolžnosti je, da storimo

IZ TEDNA V TEDEN

Iz svobodnega sveta

USA: Herbert Hoover, edini še živeči biv. predsednik USA se je pred dnevi v svojem govoru predvsem zavzemal za še večjo ameriško oborožitev v zraku in na morju, za obrambo Formoze, Filipinov in Japonske z vsem razpoložljivim ameriškim orožjem, za vzpostavitev druge letalske obrambne črte na Atlantiku, Pacifiku, Indijskem in Sredozemskem morju. Hoover je proti temu, da bi Amerika kar na veliko pošljala svojo vojsko v Evropo, dokler evropske države same ne bodo začele malo odločneje in uspešneje organizirati svoje obrambe in se ne bodo samo zanašale na ameriško vojsko. Če bi pa ZSSR Evropo napadla, mora USA proti njej uporabiti vse svoje orožje. Končno se Hoover zavzema tudi za podelitev popolne neodvisnosti Japonski in Zahodni Nemčiji.

USA in Japonsko sta se sporazumeli za sklenitev medsebojne obrambne zveze. Ameriška vojska bo na Japonskem lahko tudi v bodoče imela svoja oporišča. Tudi razgovori za sklenitev mirne pogodbe za Japonsko so po izjavi Johna Fosterja Dullesa ugodno potekali.

Ameriška vlada je sovjetski vladi poslala novo noto za vrnitev 672 ladij, ki jih je ZSSR prejel od USA med drugo svetovno vojno.

Med USA in Španijo se vedno bolj utrjuje prijateljske zveze. Novi ameriški veleposlanik Stanton Griffiths bo po prihodu v Madrid takoj začel s špansko vlado razgovore za sklenitev nove trgovinske pogodbe med Španijo in USA. Tej bo sledila prijateljska pogodba med obema državama, kar bo predstavljalo prvo osnovo za vključitev Španije v blok atlantskih držav.

Finletter, drž. tajnik za letalstvo je odpotoval na Bližnji Vzhod. Njegovo potovanje je v zvezi z vzpostavitvijo večrig ameriških letalskih oporišč v drža-

vse, kar moremo, da pomagamo našim sobratom v Evropi.

Društvo Slovencev v Buenos Airesu Vas je že nekajkrat pozvalo, da bi doprinesli svoj delež pri pomoči slovenskim beguncem v Evropi. Doslej posebnega odziva ni bilo. Na podlagi poročila, ki jih je društvo prejelo iz Evrope, se je odločilo, da znova z vso resnostjo podvzame to akcijo. Poročila zlasti o tistih, ki radi starosti, onemoglosti ali boleznih ne bodo mogli emigrirati, so nadvse žalostna. Njihov položaj je tak, da ne smemo oklevati.

Zato odbor Društva Slovencev prosí in poziva vse Slovence v Argentini:

Darujte staro, pa vendar dobro ohranjeno obleko, darujte perilo in obutev! Prispevajte zlasti v denarju. Še tako majhem doprinos bo dobrodošel. Vsak pa, ki zmore kaj več, naj stori svojo dolžnost!

Vse darove v obleki ali denarju sprejema pisarna Društva Slovencev, Victor Martinez 50 v Buenos Airesu.

Slovenski tisk v Argentini

"Svobodna Slovenija" bo v bodoče objavljala pregled slov. tiska v Argentini. Zato prosimo vsa uredništva in založbe, da pošiljajo upravi našega lista po 1 izvod vsake publikacije.

"Duhovno življenje" februar 1951, XIX. letnik: postna številka je to in kot pravijo uredniki, "dejansko skoro vsa govori, pod raznimi vidiki in na razne načine, o vrednosti življenjskega duhovnega boja". Prinaša pa globok članek našega škofa dr. Rožmana "Z Marijo skozi življenje" ter njegovo postno misel "Glejte, v Jeruzalem gremo". Članke so prispevali še M. R. "Pomagaj mu je nesti njegov križ", dr. F. Gnidovec "Pomen zakramentov" ter "Jagnje božje", ki odjemlješ grehe sveta", dr. Odar "Borba v življenju", dr. Ahčin "Prvi začetki socialnega katolicizma", dr. T. Debeljak prevod odlomka iz Galvezovega romana "Miércoles santo" ter "Versko kulturni pomen škofijeloškega okraja". Prozo je napisal N. Zemlak, s pesmimi pa sodelujejo Gregor Mali, B. Budnik ter Janko. Posebno zaglavje je posvečeno Očetom in materam (dr. Hanželičev članek Strogost pri vzgoji) ter Fantom in dekletom. Izčrpen je Pregled po katoliškem svetu, prav tako je tudi mnogo novic iz domovine in iz življenja med slov. emigranti. Številki je priložen tudi posebni del Katoliški misijoni, obravnavajoč predvsem slov. mis. postajanke v Indiji ter pomen in

veličino svetniškega škofa Barage. Kot priloga je izšla 2. številka "Božjih stezic", lista za naše malčke.

Slovenska beseda, december 1950, I. letnik: s to številko, ki smo je prejeli začetkom februarja zaključuje revija svoj prvi letnik, čemur je posvečen zlasti uvodni članek "Ob koncu leta". S članki sodelujejo K. Škulj "Božična prošnja", Šepčev "Domače šege in navade", s prozo Andrej Nikolajev, Ivo Zaleški, Lojze Novak, K. Š., s pesmimi pa D. Jošt, F. Kolarič, Mirko Kunčič, Mirko Geratič. Članek o zdravstvu je napisal dr. A. B.

Družabna pravda, januar 1951, št. 41, IV. letnik: uvodni članek "Naše leto" (France Zužek) poudarja obletnico dveh velikih okrožnic Rerum novarum in Quadragesimo anno ter vlogi in delež "Družabne pravde" pri delu v bodočnosti. Iz knjige msgr. dr. J. Jagodiča o nadškofu Jegliču je ponatisnjen odlomek z naslovom "Slovenski Ketteler — Nadškof Jeglič in Rerum novarum" Posvečevanju nedelj in praznikov je namenjen članek "Cesarju, kar je cesarjeva, in Bogu, kar je božjeva..." Vsebinsko izpopolnjuje Pismo Franceta Divjaka uredništvu, obravnavajoče vse pereče probleme neposredne bodočnosti, ter reportaža o Učiteljih in učencih na študijskem tečaju Družabne pravde v Ramos Mejia.

vah Bližnjega vzhoda in v Afriki proti ZSSR in njenim satelitom. S temi nalogami je odpotovala v Maroko še skupina ameriških let. strokovnjakov.

Glavna skupščina ZN je z 48 glasovi zavrnila sovjetski predlog, naj bi ZN proglasile USA kot napadalko na kom. Kitajsko.

KANADA: Vlada je objavila triletni načrt za oborožitev Kanade. Stroški za oborožitev so preračunani na 5 milijard dolarjev.

Kanada bo priskočila Evropi na pomoč v primeru sovjetskega napada s 7.000 letalci.

BRAZILIJA: Zavod za ugotavljanje javnega mnenja sporoča, da se je 55,8% Brazilcev, katere je ta zavod vprašal za mnenje, izjavilo za nevtralnost v bodoči svetovni vojni, 35% jih je za sodelovanje z zaveznički, 0,003 za sodelovanje s Sovjeti in 0,02 za izpolnitev vseh obveznosti ZN. 7,7% se pa ni hotelo izjaviti.

ANGLIJA: Velika stavka londonskih pristaniških delavcev je bila te dni končana, ko se je 1400 delavcev vrnilo na delo, nato pa še ostali. V stavki so bili tudi delavci v Manchesteru in Liverpoolu. Tako vlada kakor tudi predstavništvo pristaniškega sindikata sta štrajk proglasila za delo komunističnih rovarjev, od katerih jih sedem že sedi v zaporu. Deakin, gen. tajnik sindikata transportnih delavcev, je izjavil, da so na neki ladji, ki je prišla iz Neaplja, dobili original navodil delavcem, kako izvajati sabotažo in nadaljevati s štrajkom.

Maurice Webb, angl. prehranbeni minister, je bil prejšnji teden predmet najhujših napadov združene opozicije v parlamentu zaradi silnega pomanjkanja mesa. Konservativci in liberalci so v svojih kritikah zavožene prehranbene akcije sed. socialistične vlade navajali, da dobivajo Angleži sedaj tako neznatne količine mesa, kakor se to ni zgodilo še nikdar v angleški zgodovini. Webb se je v parlamentu sicer rešil z 8 glasovi večine, toda pod pritiskom celokupnega angleškega javnega mnenja je moral kloniti in zaprositi argen-

tinsko vlado za nadaljevanje pogajanj za obnovo uvoza mesa iz Argentine v Anglijo.

Zadnja gripa je v Angliji zahtevala nad 7.000 smrtnih žrtev.

ITALIJA: Odstopu poslancev Cuccija in Magnanija sledi dan za dnem novi komunisti, ki se ne strinjajo z moskovsko linijo KP Italije. Tako so pričeli v glavnem odstopati vodilni borci iz okupacijske dobe ter nekateri javni delavci. Govori se o pripravi ustanovitve samostojne ital. KP. Komunist Secchia, eden od vodilnih sodelavcev Togliattija, je preko Brennerja odpotoval v Moskvo na poročanje.

ŠPANIJA: S pomovno odobritvijo UNO glede obnove diplomatskih zvez s Španijo, so se odnosi med Anglijo in Španijo precej ohladili, kot javlja Reuter, kajti Franco je takoj avdovoda zahteval vrnitev Gibraltarja.

NOVI KRVAVI BOJI NA KOREJI

Na Koreji so se boji v zadnjih dneh raztegnili skoro na vse bojišče. Napredovanje zavezniških armad se je radi nenadne komunistične protiofenzive na srednjem delu bojišča ustavilo. Komuniste podpira pri njihovih srditih napadih močno topništvo ter številne oklepne enote. Zavezniki so se radi tega umaknili za nekaj kilometrov na svoje prejšnje položaje.

Južno korejski oddelki so se pa nepričakovano izkrcali pri Wonsonu na sev. korejskem področju.

Ameriška letala, topništvo in oklepni oddelki so neprestano v akciji in povzročajo komunistom strahotne izgube.

Vrhovni poveljnik zavezniških vojska na Koreji general MacArthur je te dni znova obiskal bojišče. Po vrnitvi je dejal, da še dolgo ni misliti na ustalitev bojišča. Glavna naloga zavezniških vojska je sedaj samo ta, da sovražniku z vsem razpoložljivim orožjem povzročajo čim več izgub, tako, da bodo oslabili moč njegove napadalnosti.

"Ali se politika podpiranja brez protiuslug sploh še da zagovarjati!"

SE SPRAŠUJE "LE MONDE"

"Z BOGOM
NAJ SE NA
NOVO RODI
SVOBODA
SVETU"

Abraham
Lincoln

II.

Podobno kot ameriški listi so tudi nekateri francoski prinesli obširne članke. Tako pravi vodilni list "Le Monde" med drugim:

"Ali je res, kar trdi Tito, da namreč ameriška pomoč Jugoslaviji ne bo vezana na nobene pogoje? Ali se takšna politika podpiranja brez protiuslug sploh še da zagovarjati?... Kar se tiče suše, na katero se režim neprestano sklicuje, ko hoče pojasniti nevarnost splošne lakote, je treba priznati, da je bila res izvanredna... Vendar pa je Jugoslavija pred vojno pridelala dosti za svojo uporabo in če tega danes ne more, ni temu kriva samo blokada vzhodnih držav. Ali ni sedaj nastopila priložnost, da se pokaže na nekatere zablode v režimu, ki so hude narave, tako n. pr. odstranitev strokovno izobražene plasti ljudi, ki so nekaj razumeli o kmetijstvu, tehniki in trgovini? Pomoč, ki jo dajejo sedaj Jugoslaviji, naj ne postane lažnjiva igra, s katero bodo drug drugega varali. Ne sme se namreč ponoviti škandal, ko je po zaoslugi UNRRA ravnatelj, ki je bil komunist, UNRRA pomoč postala orožje, s katerim si je ljudska fronta maršala Tita utrnila oblast."

"Za to pomoč se Tito leta 1945. ni zahvalil", ugotavlja "L'Époque", pač pa se je sedaj znašel — sicer pozno — in povedal nekaj besed. "Kako čudovita je vendar prikazen Tita, ko se nisko klanja USA in zahvaljuje za 430 milijonov dolarjev podpore preko UNRRA! Takrat ni našel niti ene besede, pač pa je poslal svoje letalce, da so sestrojevali ameriška civilna letala," pribija

"L'Époque", in nadaljuje: "Takrat je poslal svoje agente, da so zapečatili amer. inf. pisarno v Beogradu, o kateri je on sam dejal, da 'je za varnost državne nevarna'."

Balkanski dopisnik "Le Monde" M. Marceau pa pravi: Da bi ga na zapadu sprejeli (Tita namreč), je "sklenil storiti nekaj, kar bi ustvarilo ugodno razpoloženje, njega bi pa čim manj stalo. Režim bi ostal to, kar je, le v nekaj manjših stvareh bi popustil in tako napolnil peska v zapadne oči."

"Basler Nachrichten" pa ugotavlja: joč vzroke gospodarske krize v FLRJ in sprašujoč Amerikance, kakšen je njih cilj pri tako velikodušni pomoči, trdijo: "Na podlagi dosedanjih slabih izkušenj smemo namreč trditi, da se lahko zgodi, da bo amer. pomoč šla v prid zloglasne tajne policije, višjih drž. in strankinih uradnikov ter oficirjev, medtem ko bodo malomeščani in kmetje še naprej gladovali in bodo tudi ječe in konc. taborišča še naprej polna". Zaključujejo pa svoj članek "B. Nachrichten" takole: "Ni prav trditi, da je v Jugoslaviji izbira samo med Titom in Moskvo. Alternativa se glasi: Ali Tito ali svoboda potlačeni jugoslovanski narodi!"

Dopisniku dunajske "Die Presse", ki je prepotoval vso Jugoslavijo, pa je visok funkcionar CK KPJ dejal med drugim: "Nikar ne mislite, da je eksperiment, ki ga sedaj delamo z zahodom, morda uspeh zahodnega vpliva na nas. Mi nimamo prav nobenih utvar glede iskrenosti sočutja zapadnjakov z nami. Nikoli pa nismo prikrivali želja, da navržemo gospodarske stike tudi s kapitalisti. Ljening sam nas je tako učil in tudi tako delal. Navzlic vsemu, kar vidite in čujete, ostane Jugoslavija komunistična država."

Tudi nemški list "Die Welt am Sonntag" je poslal dopisnika na ogled Jugoslavije. Lakota grozi kmetu, ne delavcu in tudi ne uradniku, pravi ta dopisnik. Podrobno opisuje številne komisi-

ARGENTINA

Na letališču v Buenos Airesu so prejšnji četrtek preizkusili prvo letalo na raketni pogon "Pulqui II", ki ga je v celoti izdelala argentinska letalska industrija v Cordobi. K poizkusnim vajam so prišle ugledne argentinske vojaške in civilne osebnosti. Navzoč je bil tudi sam predsednik republike general Juan D. Perón. Po njegovem prihodu na letališče je znani nemški letalski strokovnjak, ki je izdelal načrte za letalo na raketni pogon, dr. Kurt Tank, pejasnil predsedniku generalu Peronu vse značilnosti novega letala, nato je pa oblekal posebni letalski dres in se del v letalo. Dr. Kurt Tank je z letalom izvedel vrsto najdržnejših poletov nad samim letališčem in nad Buenos Airesom, tako je n. pr. letel s hitrostjo 1.000 km na uro samo 25 metrov nad častno tribuno, na kateri je stal general Perón z ostalimi odličnimi osebnostmi, zatem se je pognal v višino več tisoč metrov ter tam izvajal najdržnejše vaje, med poletom zvečeval in zmanjševal brzino ter končno lepo pristal na letališču in letalo ob burnem ploskanju in vzklikanju množice mirno pripeljal pred predsedniško tribuno. K drznemu letalcu in letalskemu strokovnjaku dr. Kurtu Tanku je prvi pristopil general Perón ter mu čestital, nato pa v govoru poudarjal vse njegove sposobnosti, ki jih je stavil v službo svoji novi domovini Argentini. General Perón je nadalje omenjal, da je argentinsko letalstvo dosedaj izvršilo vse naloge, ki si jih je postavilo ter se bo sedaj lotilo reševanja novih problemov za še večji napredek argentinskega zračnega brodogojstva. Naglašal je tudi, da je bilo to letalo zgrajeno izključno z argentinskimi močmi in brez vsake tuje pomoči.

Za predsednikom je govoril tudi letalski minister.

Dr. Kurt Tank je izdelano letalo na raketni pogon "Pulqui II" izročil argentinskemu vojaškemu letalstvu.

Banco Central de la Republica Argentina je te dni prejela 9.002 kg zlata, s katerim je Romunija delno plačala razno blago, ki ga dobiva iz Argentine.

Notranji minister Angel G. Borlenghi je pred dnevi časnikarjem izjavil, da se bodo pri volitvah leta 1952 argentinske žene lahko prvič poslužile svojih državljanskih pravic, ki so jih dobile pod sedanjo vlado in volile. Žene bodo postavljene tudi kot kandidatinje.

V Buenos Airesu bo 19. t. m. prispela angleška križarka "Superb". V argentinskih vodah bo ostala na prijateljskem obisku do 26. t. m.

V Martinezu pri Bs. Airesu je prejšnji četrtek umrl znani nemški industrijski magnat Fritz Thyssen.

Na Floridi v Bs. Airesu so polic. organi aretirali dve ženski, komunistični agitatorici, ki sta začeli trositi med promenadnike letake v zvezi z zadnjo železničarsko stavbo, katero so, kakor znano, organizirali komunisti.

Argentinska in brazilska vlada sta se dogovorili, da bo Brazilija vsak teden izvozila iz Argentine 2.500 ton mesa po ceni 7 cruzeirov za en kg.

Ramon Franco, Julio Ruiz Alda, Juan Manuel Duran in Pablo Roda so leta 1926 uspešno preleteli Ocean z letalom "Plus Ultra". Polet so začeli v Španiji in ga zaključili v Buenos Airesu. Petindvajsetletnico tega drznega letalskega podviga so prejšnjo soboto slovesno proslavile letalske oblasti v Buenos Airesu.

Je, ki hodijo od hiše do hiše in pobirajo zadnje ostanke zaloge. Tako komunistični valpet pobira ljudem še tisto malenkost, kar je po suši ostalo. Svoje poročilo zaključuje takole: "Ko sem se nekje v globini Bosne poslavljval od stradanjih kmetijskih družin in so mi s solzami v očeh segali v roke, mi je eden izmed njih dejal z votlim glasom: Pridite spet, o le pridite, v štirih mesecih pridite pa boste videli, kako naše ljudstvo umira od lakote..."

K tej ameriški pomoči je podala svojo besedo tudi "Ljudska pravica": "Našli pa so se tudi sovražniki neodvisnosti naše domovine, ki so mislili, da je sedaj napočil njihov čas, ko lahko prično z izsiljevanjem... Tudi v Ameriki so nekateri listi poskušali s takšnimi praznimi nadami, čes sedaj se bo morala Jugoslavija odločiti, na čigavi strani je: ali na strani zahoda ali na strani vzhoda. Toda temeljito se motijo v svojih nadah. Kupovali bomo in prodajali, toda ne za ceno naše neodvisnosti, namreč zgolj blago za blago. Naj hočejo ali ne, tudi ti prenapeteži na zapadu, ki jim to še ne gre v glavo, se bodo morali prijazniti s tem."

Novice iz Slovenije

"Vzorna" komunistična uprava. V Nazarju v Savinjski dolini so bile v prejšnjih "reakcionarnih" časih velike škofijske žage, ki so rezale les iz gozdov verskega zaklada. Kakor ostalo cerkveno premoženje, je tudi to veliko lesno podjetje zaplenila komunistična uprava in je vodstvo obrata zaupala seveda svojim ljudem. Obrat ima tudi svojo "ekonomijo". Komunisti jo pa vodijo tako, kakor to delajo povsod, ker ne čutijo nobene odgovornosti za upravo s tujim premoženjem. In to so lepo pokazali tudi komunistični strokovnjaki v tej ekonomiji.

V ljubljanskem režimskem listu namreč beremo, da je uprava lesnega podjetja v Nazarju lansko leto v mesecu juliju dobila iz Hrvaške 70 prašičev v zameno za rezani les. Ko so prašiči prispele v Nazarje si je enega pridržal računovodja podjetja, 10 bi jih pa morala prevzeti ekonomija. Za ostale so bili mnenja, da bi jih bilo najbolje razdeliti med delavstvo. Ravnatelj podjetja Tugomir Canjko se s tem ni strinjal in je odredil, da bo tudi ostale prašiče redila naprej uprava sama, po zakolu bodo pa mast in meso razdelili med delavce. Pametna in dobra misel, delavci so bili veseli, ker so bili prepričani, da bodo spet enkrat lahko "delili". Možje pa niso nič pomislili, da nimajo na razpolago svinjakov. Predno so jih našli se je 10 pujskov že naveličalo življenja in je poginilo. Vsaj tako so objavili. Med prevozom ostalih prašičev na bivše Petkovo posestvo v Podvolovje nad Lučani jih je zopet nekaj poginilo. Še več pa v neprimernih svinjakh, v katerih so morale živali stati in spati na mokri stelji. (Kar 37!). Uprava lesnega podjetja se je zato odločila, da bo še preostale svinje prepeljala nazaj v Nazarje in je to tudi storila. Med prevozom je radi podhranjenosti in boleznimi poginilo zopet nekaj prašičev in se je tako zgodilo, da je uprava imela decembra meseca od 70 prašičev samo še 11, ki so pa bili slabši, kakor julija meseca, ko so jih dobili iz Hrvaške.

Ljubljanski kom. tisk se sedaj vpraša kdaj bo odgovorjal za nastalo škodo zaradi izgube najmanj 2.000 kg masti in 4.000 kg mesa, ki jo je utrpela zagotovljena preskrba" in kje je bila tedaj ljudska inspekcija".

Velenjski in šoštanski rudarji, ki imajo vsi "zagotovljeno" preskrbo so bili ves december brez mesa. Po "planu" bi moral šoštanski okraj sam preskrbeti zadostno količino mesa, je pa po časopisnih poročilih izpolnil svojo nalogo samo 36 odstotno. Ogorčeni rudarji so se spravili na krajevne komunističnega funkcionarja, ta pa je vabil vsi odgovornost na "višje" v Ljubljani, od katerih da je zahteval manjšajoče količine mesa, pa ga ni dobil. Med tem, ko so se komunistične veličine prepirale med sabo radi odgovornosti za pomanjkanje mesa, so bile rudarske družine in z njimi vsi ostali ljudje brez njega.

Še o birokraciji ali: živali v Ljubljani imajo boljšo kri, kakor pa v Kamniku. Okrajno podjetje MESO v Kamniku v zadnjem času ni dostavljalo koristnikom nobene krvi več. Pri klanju živali krvi niso več prestrezali v posode, ampak so pustili, da se je razlivala po tleh. Ljudje, ki trpe pomanjkanje vseh mogočih živil, so protestirali. Upravnik se je izgovarjal, da nima za to primerne posode in da je že napravil dopis zanj, posode pa še ni dobil. Škoda, ki tako nastaja, podjetje opravičuje z izgovorom, da prejema njihov prejšnji odjemalec krvi, t. j. tovarna v Duplici, zdaj kri naravnost iz Ljubljane, za katero tudi pravi, da je "boljša, kakor pa od živali, ki jih zakoljejo v Kamniku."

"Zboljšanje" gostinstva v Grosupljem. Tudi v Grosupljem so se zganili, da bi dvignili turizem in nudili malo več udobnosti gostom in raznim potnikom. Zato je krajevni "ljudski" odbor sredi Grosuplja dvignil gostilniško podjetje za eno nadstropje in v njem uredil dve sobi za tujce. Posrečilo se mu je dobiti za sobi celo pohištvo. Ko sta bili sobi popolnoma opremljeni, se je pa vanjo vselil član kom. krajevnega odbora. Potniki pa še nadalje lahko posedajo na klopi pred gostilno in na njej lahko prenočujejo, dokler jih ne pobere miličnik in povabi na "prenočišče" na svojo postajo.

"Vse blagoslove Tebi, Ljubljana" je zapisal Ivan Cankar, ko mu je srce polnilo hrepenenje po njej. Pa je bila Ljubljana tedaj tudi res lepa. Znana je bila povsod po svoji snagi in po svojih cvetličnih nasadih po javnih parkih in hišah. Tako je bilo nekdanj. Tedaj, ko so bili na ljubljanskem magistratu "reakcionarni" liberalni, klerikalni ali socialistični župani, ki so imeli "pod sabo" svobodne in zadovoljne meščane. Danes pa ni več tako. Tega ne trdim kar tako brez osnove, ampak vse to je zapisano v ljubljanskih listih v prvi polovici januarja t. l., kjer na vprašanje "Kakšne so ljubljanske ceste in ulice — nekdo popisuje sedanjo Ljubljano takole in na postovljeno vprašanje odgovarja: "Ob suhem prah in smeti, ob dežju blato in brozga. Prebivalci Rožne doline pravijo, da bi ob dežju preko Tivolija moral voziti splav. Grablovičeva cesta so posuli z napačnim gramozom in je sedaj skoro neprehodna. Kolodvorska ulica je ob dežju blatna brozga itd. Okrog šišenskih novih stanovanjskih blokov je po cestah obilo slame, premogovega prahu, papirja in vsega, kar pada iz avtomobilov. Smeti se le radko kdaj usmilil metla. Ni čuda, da se ob nalivih zamašijo kanali in celi predeli zavezajo z vodo. Tudi stanovalci odmetujejo vse na cesto. In ko je zapadel prvi sneg, si dobil vode na glavo iz žlebov, če si že prej nisi zajel čevljev. Ni ulice v Ljubljani, v kateri bi bili žlebovi celi, zato potnika osveži z neprijetno prho skoro vsaka druga hiša. Več kot polovica ulic nima imen, nikjer ni

tablic in v bližini Evrope se še vedno blesti napis "Franc Stupica, zaloga železnine," na Tyrševi cesti pa v velikimi črkami "Karel Prelog" itd. V Ljubljani je 6 javnih ur. Pravijo, da česar ne zmeša tramvaj, zmešajo pa ure".

Tako je po ljubljanskih ulicah sedaj pod komunističnim mestnim "ljudskim" odborom.

V goriških hribih je v zadnjem času zapadlo toliko snega kot ne že v zadnjih sto letih. Zato je bilo letos splošno v Alpah toliko žrtev plazov.

G. Ciril Drekonja, bivši župnik v Prvačini, je hudo zbolel.

V slovenskem Alojzijevešču v Gorici je letos 39 gojencev. Za več dijakov ni prostora, ker je poslopje delno zasedla it. vojaška oblast. Slovenski otroški vrtec se je preselil v ulico Croce.

V Gorici je izšla v ofarskem duhu pisana 150 strani obsegajoča knjiga "Beneška Slovenija".

Lanska suša se je na Primorskem končala z zaporednim dvomesečnim deževjem.

Dr. Avgust Šfiligoj je bil pred beneškimi prizivnim sodiščem popolnoma oproščen kazni 30. letnega zapora, v koliko ga ni že prestal, na katerega ga je meseca decembra 1941. leta obsodilo v Trstu izredno fašistično sodišče potpretvezo, da je deloval proti koristim

it. države, ko je branil naravne pravice slovenske manjšine v Italiji.

Umrlj so: Helena Umberger, roj. Petek v Ljb., Terezija Urbančič v Ljb., Ivan Senger, miz. pom. v p. v Ljb., Stančič Pečnik v Kočevju, Marija Vučak v Vitanju, Danica Natek, roj. Senica v Soštanju, Ignacij Trampuš, aytotaksi na Jesenicah, Josip Mahnič v Povirju pri Sežani, Janko Tušek, stud. vet. v Radovljici, Jože Poljšak, gost, pri "Vrhnica" v Ljb., Janez Jeran v BERICHEM, Ivan Fajdiga v Ljb., Pavla Maček, roj. Smrekar, vdova po mesarju in gostilničarju v Šmartnem pri Litiji, Amalija Kronovšek v Braslovcah, Ana Trampuš, roj. Kopač v Preski, Ing. Viktor Novak v Ljb., Marija Arnes, učit. v p. v Slovenj. gradcu, Anton Šmitek, ravnatelj tovarne Plamen v p. in biv. predsednik konzumne zadrage v Kropi, Franc Šerdoner, jetniški paznik v p. v Celju, Ana Vipotnik, roj. Šilujanova v Celju, Ivan Čresnovc, gradbeni delovodja v Ljb., Franc Lasnik v Žalcu, Radivoj Korene, upokojeni tisk. strojnik v Brežicah, Ivan Cencelj v Ljb., Ludvik Kese, rudar v Krmelju, Jože Debevec, vrvar v Borovnici, Jože Elsnik, pos. pri Sv. Petru pri Mariboru, Albina Čufar na Jesenicah, Franc Majželj, pos. v Bistrici pri Rušah, Franc Knez v Tržišču na Dol. in Francja Kos, roj. Lodes v Ljb.

Slovenci v Argentini

BUENOS AIRES

OSEBNE NOVICE

Prihod novih Slovencev. V ponedeljek, 12. februarja t. l. je prispel iz Londona v Buenos Aires g. Ivan Oblak, ki ima tu svojo nevesto Francko Božnar v Ramos Mejia.

Družinska sreča. V soboto, 10. februarja t. l. je bil krččen v San Martinu Andrejček, sin Franja Hrovata in njegove gospe Marte, roj. Langus. Jože Žirovnik in Julka Fajdiga v Ramos Mejia sta prav tako dobila sina Blaža. Čestitamo!

FLORIDA

Naša farna cerkev bo znotraj kmalu končana. Vsa dela trajajo že 7 mesecev. Do Velike noči bodo odre že lahko odstranili in nova hiša božja bo zblestela v vsej lepoti. V srednji ladji prijazno zre na vernike naša Brezjanska Marija z Jezuškom v naročju, umetno vdelana v steklo v barvah, z nasprotnega okna pa prosi za nas nad svojim oltarjem vodja sv. begunske družine v Egipt sv. Jožef. Obe okni smo napravili Slovenci in je dela izvršil umetnik A. Estruch v Buenos Airesu. Obe podobni sta bili blagoslovljeni pri zadnji sv. uri dne 1. februarja zvečer ob številni udeležbi Slovencev. To bo trajen spomin prihoda in bivanja naših rojakov v Argentini.

Na Svecnico sta v naši cerkvi sklenila zakonsko zvezo g. Lojze Dragata, doma iz Mirne peči na Dolejskem in gdč. Darinka Jereb iz Krtine pri Dobu. Naslednjega dne pa je bila srebrna poroka g. Rudolfa Kovača in njegove gospe Neže. Po kratkem nagovoru g. kaplana Avguščina sta ponovila zvestobo do zlate in demantne poroke, če Bog da. Na-

ša dekleta so pod vodstvom ge Ašičeve kar lepo pela pri maši. Zvečer pa je bila po lepi naši navadi prava "ohcet" pod trtami na vrtu jubilantov, kjer se je zbralo okoli 70 gostov, prijateljev in rojakov, da se družno povešale skupno s slavljenčema, ki že 24 let živita v Argentini. Na slavnost sta bila povabljeni tudi oba slovenska duhovnika v Floridi g. svetnik Košmerlj in g. kapelan Avguštin. Bog živi slavljenca še na mnogo let.

BARILOCHE

SKUPINSKI IZLET NA CERRO CAPILLA

Za pustne dni (4 in 5 februarja), je skupina slovenskih fantov iz Bariloč napravila dvodnevni izlet na Cerro Capilla (2.200 m). Ta koničasta gora se iz našega mesteca prav lepo vidi in z Lopezom vred sestavlja značilno ozadje bariloških fotografij. Vendar je malo obiskana, ker se razprostira med dvema jezerskima rokavoma in je za dostop potreben čoln. Čeprav Capilla za alpinista ni nekaj izrednega, je vendar v turističnem smislu tura težje vrste. Ker ni nobenih nadelanih poti, predstavljajo grmovje, pomešano z bambusom jako nerodno oviro, tako da se mora človek zlepa ali zgrda preiriti skozi goščavo do goličav pod grebenom. Ni nikake planinske kočje, torej moraš taborit. Skoke, ki padajo v zadnjo krmino, je treba preplezati in pot na vrh vodi skozi strm snežni ozebnik. Zadnjo špico je treba spet plezati (II. težavnostna stopnja).

Vrh še ni imel svoje knjige, zato smo jo preskrbeli mi, ji pripravili primerno skrinjico in ji napisali v španščini sledeče uvodne besede: "To knjigo so položili na vrh Cerro Capilla nekateri

Jubilej preč. M. Terezije Hanželič

V ponedeljek, dne 19. februarja slavi preč. mati M. Terezija Hanželič 75. dan svojega rojstva. S tem njenim življenjskim jubilejem je zvezana dolga pot dela in uspehov na polju slovenskega šolstva in verskega življenja.

Ko je po opravljenih šolah in redovnih obljubah začela s svojim delom v redu šolskih sestra, je materina hiša njenega reda v Mariboru branila postojanke slovenstva in tem delu Slovenije. Kot izvrstna šolska vzgojiteljica je v letih prve svetovne vojne kot prednica Marijanišča vodila zavodovo ljudsko šolo, obenem pa oskrbo za ves zavod, ki je imel tudi svoj srednješolski konvikt. Ob pokojnem prelatu A. Kalanu je z njenim sodelovanjem v Marijanišču našlo zatočišče mnogo tistih osebnosti in delavcev, ki so tedaj pripravljali novo dobo za Slovence po prvi vojni. V novi državi se je Marijanišče še bolj razmahnilo in delo v redu slovenskih šolskih sestra se je razširilo po celi državi. Iz Ljubljane je m. Terezija krenila v Zemun, kjer je postavila trdne temelje zavodom šolskih sestra v Zemunu in v Beogradu. Okoli hiš, kjer so bile šolske sestre so se zbirali Slovenci, pokojni dr. Korošec se je pod streho zavoda v Zemunu počutil prav tako dobro, kakor v Marijanišču v Ljubljani.

Druga svetovna vojna je najprej zadržalo redovno delo v severnem delu Slovenije, ki je prišel pod Nemce. Delo velike modrosti je bilo, da je m. Terezija prenesla sedež vsega dela za red v Rim. Komunistični režim je v Sloveniji zatrl še preostale zavode, delo slovenskih šolskih sestra se je preneslo v tujino. Danes vodi m. Terezija redovne hiše v Italiji, Egiptu, Združenih državah in v Južni Ameriki. To je delo, ki zahteva ogromnih sil in požrtvovalnosti, zlasti v časih takih pretresov, kakor so šli ravno mimo nas. Iz skromne hišice v Rimu je znala m. Terezija organizirati in voditi to delo v tistih letih življenja, ko je že mnogim mlajšim dovoljen počitek.

Ko se te dni spominjamo njenega jubileja, se kot bivši begunci v Italiji hvaležno spominjamo pomoči in gostoljubja, ki nam ga je nudila vsa leta begunstva v svoji hiši, tako v kapeli, kakor tudi s svojo gostoljubnostjo. Med drugo svetovno vojno je prav tako z vsemi sredstvi podpirala naše visokošolce in pod njeno streho je našlo zatočišče mnogo dijakinj. Ko pregledujemo vse, to, kar je storila, moremo ugotoviti le, da je božji blagoslov v obilni meri vedno nagrajal delo in napore m. Terezije. In to ji iz srca želimo tudi za bodoče!

člani bariloškega planinskega društva, Slovenci po narodnosti, ki so se izognili vladni nasilja in samodržtva, ki danes tlači jugoslovanske narode in si našli nov dom v tem krasnem kotičku gostoljubne in velike argentinske zemlje.

Izleta so se udeležili sledeči fantje: France Jerman, Davorin Jereb, Janez Duhovnik, Tonček Pangerc, Vojko Arko, Blaž Razinger, Slavko Adamič, Rudi Arko, Ciril Jereb in Miha Robinik. VA.

HUGO WAST

58

666

DRUGI DEL IVANE TABOR. — POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM.

Resnična domovina Hindov ni zemlja, temveč — kasta. Čeprav je zemljepisno vzeto eno samo nedeljivo ozemlje, ni enotna pokrajina, temveč je zveza mnogo si nasprotujočih pokrajin, ki se med sabo bore in slabe.

Predsedek o kastah je bil vedno glavna opora tujcem pri vzdrževanju svoje oblasti v Indiji.

Sredi XIX. stoletja je vstala krvava revolucija "cipajev". Bilo je to milijon domačinov, vključenih v angleške vojaške enote, da bi varovali — brez druge odškodnine kot mizerno plačo in kosček uniforme — varnost dežele. Imenovali so se v domačem jeziku "umeidwards", kar je pomenilo: ljudje upanja toda njihovo upanje je šlo samo upako daleč, da bi postali "feldvebel", stopnja, ki so jo dosegali po štiridesetih letih zveste službe.

Čeprav so Hindi prezirali "cipaje", katere so smatrali za izdajalce zaradi zasluzka, so bili vendar le prav ti leta 1857 že skoraj na tem, da svobode narod in ga napravijo neodvisnega.

Že nekaj časa prej so po vsem Hin-

dustanu skriti agenti pripravljali okolje za nacionalizem, razdeljujoč med narod sveto rožo — sinji cvet, — sveto znamenje za revolucijo, ki naj izbruhne ob najbolj pripravnem času.

Priložnost se je nudila — leta 1857 —, ko je bila Zveza Vzhodne Indije razdelila med "cipaje" nove modele pušk Enfield. Naboji za te puške so prihajali potopljeni v svinjsko mast, kakor so trdili nekateri, drugi pa v govejo. To je služilo za povod.

Po budistični veri je krava sveta žival in pravi Hindu bo častil tudi njen pepel. Po drugi strani pa je — kot uči mohamedanska vera — prešič nečista žival.

"Cipaji" budistične vere so se uprli, da ne bodo uporabljali teh pušk, katerih patroni so bili vloženi v kravjo mast; muslimani pa prav tako, ker — da je to mast prešičja, — in se je ne bodo dotikali.

Dva fanatizma sta se tako združila za eno revolucijo. Častniki so ju hoteli pomiriti, toda cipaji so jih pobili, odvrgli te puške, zažgali kasarne, se po-

lastili obljadenih mest; toda z zločini najbolj divje vrste, po katerih je n. pr. postal zloglasen Nana Saib, so umazali sicer svetost zadeve.

Revolucija je bila že na tem, da zmagala. Da je propadla, imajo krivdo nekateri hinduški prvaki, ki so pomagali tujcem uničiti tiste, ki jih je zgodovina, katero pišejo beli, imenovala "upornike", ki pa se v zgodovini domačinov imenujejo vzvišeno "mučeniki".

Še vedno se spominja svet strahotne kazni, ki so jo Angleži prisodili "cipajem": privezali so jih na odprtino svojih topov in jih izstreljevali ter so iztrebili do zadnjega potomce Velikega Mongola.

Ko je tako poginil zadnji potomec Tamerlanov, ni bilo nikogar, ki bi imel pravico na indijski prestol. Toda ne zaradi tega je ostala Indija mirna. Ostala pa je pomirjena prav do leta 1950, ko so Rusotatarji iz Samarkanda vrli v Indijo in jo osvobodili za Satanijo, ki je vedno koprnela po vladanju nad njo.

Stiskani v svoji revščini in v vežah zaradi svojih kast, so Indijci nenehno prosili svoje bogove, naj jim pošlje osvoboditelja.

V zadnjem desetletju XX. stoletja je nanovo vstalo upanje, kajti zvedelo se je, da v birmanski deželi živi neka pranečakinja Abu Bekra, sina Velikega Mongola. Bila je najlepša, najbogatejša

in najpogumnejša princesa, kar jih je rodila Azija.

Ona je nanovo vzdignila zastavo upora; z rdečim trakom čez čelo je preletela vso deželo od Himalajskih gora do rta Comorina, in od obale Indusa do stotih izlivov Gangesa, med zanjkami ruskotatarske policije.

Zelo malo jih je bilo, ki so jo videli in še manj jih je vedelo o njej kaj določnejšega kot to, kar se je prenašalo o njej skrivnostnega iz ust v usta; toda 400 milijonov njenih sonarodnjakov jo je takoj priznalo, kakor hitro je označila o sebi:

"Jaz sem tista, ki je bila oznanjena že šest stoletij: zadnja potomka Tamerlana Džingiskana."

"Jaz vas bom osvobodila in moje ime je Mahta Baj!"

Nekega dne pa se je razširila žalostna novica, da je Mahta Baj ljubljanka Circa Dana, tujega vladarja, pozabila na svoje poslanstvo in svoj narod.

Ne moremo popisati žalosti indijskega naroda, ko je videl, da je propadlo zadnje njegovo upanje.

Toda čisto nepričakovano so tajni agentje prestrašili ruskotatarsko policijo s tem, da so po vsem Indostanu začeli trostiti "sveti cvet". In na isti način je bilo tisoč in tisoč Hindustanov pozvanih na en sam prostor in sicer v starodavno in zapuščeno mesto Sirsa.

Indija je dežela izginolih mest: nekaj izmed njih je bilo nekoč tako velikih, kot so zdaj največja evropska mesta, pa so jih pokončale vojske in druge biblične nadloge, o katerih hrani Azija strahotno skrivnost: lakota, kuga, suša vsakih deset let, v katerih neizmerne reke spremne svoj tek, obsojajoč s tem na propast neizmerne cvetoče pokrajine.

Sirsa je bilo tako mesto, iz katerega se je izselilo v množicah vse njeno prebivalstvo. Njihove marmornate palače, prepuščene zdaj živalim, opicam in kačam, so se rušile pod koreninami dreves, ki so se vjedale v skalnate temelje ali od raznih rastlin plezalk, ki so se ovijale okoli stebrov in jih razbijale, pa tudi od kapljic vode, ki se je stekala v njih mozaike in jih razkrajala. Zadaž za ogromnimi zapuščenimi raxvaljenimi stenami, ki so delale vtis stare mogočnosti, so se zlatile še pozlačene kupole, v katerih so zdaj gnezdili seri, črne roparske ptice s plešastimi glavami.

Morda je med temi stenami živel kakšen fakir, preživljajoč se od opojnih cvetov "mhova", skrit pod kakšnim poveznim krovom.

Nekega dne pa so te razvaline oživele, kakor polje kosti, o katerem govori prerok Ezekijel in se spremenile v ogromno taborišče in v kovačnico, kjer naj bi se skovala nova indijska svoboda.

SLOVENCI PO SVETU

Brazilija

Zadnje nedeljo v januarju smo doživeli Slovenci v Sao Paulo v Braziliji vesel in pomemben dogodek, ki nam bo ostal še dolgo v najlepšem spominu. Po treh letih odhoda smo tu, smo imeli prvič slovensko mašo s slovensko pridigo.

Iz daljnjega centralne Brazilije je prišel med nas g. prof. p. Luis Zver. Škoda samo, da je prihitel tako nenadno, da se nismo mogli vsi zbrati in tudi vseh nismo mogli obvestiti o njegovem prihodu. G. profesor pa je bil ravno na potovanju na službeno mesto in je prišel iz Ria de Janeiro. Na hitro nas je obvestil, da se bo za nekaj dni ustavil v Sao Paulo in nam naročil naj obvestimo in zberemo razkropljene Slovence. Ker je v Campinasu največ slovenskih družin, smo sklenili, da bomo imeli tam sv. mašo. Kolikor nas je za to vedelo, smo se odpeljali tja. Prevozili smo pot 100 km. V mestu je lep, velik salezijanski zavod. Stoji že na robu mesta. V njem smo se zbrali vsi, kar nas je utegnilo priti. Sv. mašo smo imeli ob desetih in med njo smo prepevali slovenske nabožne pesmi. Nič nismo imeli vaje poprej in smo brez izšolanih pevcev kar dobro zapeli. Bilo je lepo in vse tako domače. Pravo doživljamo je bilo, ko smo po treh letih zopet slišali slovensko besedo, ki nam je zato še bolj segla do srca, čeprav se je g. p. Zver bal, da nam ne bo mogel dovolj razumljivo vsega povedati, ker že 19 let ni pridigal slovenskim vernikom. Pa je zelo lepo povedal vse.

Po maši smo se malo pomenili. Kar precej nas je bilo. Strmeli smo, kako so zrastle ti fantje. Iz taborišča so od-

šli kakor otroci, sedaj pa so že tako postavni fantje. Res je škoda, da smo tako razkropljeni in si zato mladina bolj sama izbira poti.

Zbrali smo se pri slovenski družini. G. Zver je nato obiskal še osebno Slovence v mestu in v okolici. Z družino Rožičevo, ki je več km oddaljena od mesta in do tja ni prometnih zvez, smo se pa kar po telefonu pogovarjali.

Popoldan je hitro minil in kmalu smo se začeli razhajati, zlasti tisti, ki smo imeli pred sabo še dolgo pot. G. Zver je odpoval naslednjega dne ter se je z letalom odpeljal v 2.000 km oddaljeni Goiás.

G. Zveru smo za njegovo misijonsko delo med nami zelo hvaležni. Upamo tudi, da bomo Slovenci v Braziliji dobili vsaj enega slovenskega duhovnika v svojo bližino, saj jih tukaj misijonsko deluje osem. Vsaj radi mladih ljudi, ki rastejo in žive po sili razmer, v tovarnah in mestih, dostikrat v moralno nezdravem okolju.

Slovcem v Argentini in po svetu pozdrav slovenskih družin iz Brazilije.

V. M.

Avstrija

TABORIŠČE V SPITALU SE PRAZNI

Iz špitalskega taborišča je v zadnjih mesecih odšlo več transportov beguncev v razne države. Največ jih je odšlo v USA. Transporti so odhajali tako — le:

V USA

Dne 16. avgusta 1950: Viktor, Terezija, Viktor ml., Marija, Greta in Milan Domines;

Dne 23. avgusta: Franc, Jožefa, Ana, Ivana, Marija, Jožefa, Franc, Martin in Kristina Krulic ter Frančiška Cerar;

Dne 30. avgusta 1950: Jožefa in Valt-raut Zimmerl;

Dne 6. septembra 1950: Ludovika, Olga, Marija, Judita in Elizabeta Anžič, Mimi Govše, Florjan, Marija, Cveta in Silvester Sekne, Franc, Marija in Franc Virant;

Dne 3. septembra 1950: Adolf, Slavka in Marija Kranj, Marija Peterlin, Franc, Jožefa, Franc in Terezija Tominc ter Terezija Vavpot;

Dne 3. oktobra 1950: Jože Kristanc, Franc, Ivanka in Jože Miklavčič, Jože, Frančiška, Frančiška ml. in Nikolaj Pečnik, Rajko, Ana in Marija Safočnik;

Dne 18. oktobra 1950: Peter, Helena,

Peter Ing. Rozman, Franc Grdadolnik, Anton in Rozika Meglič;

Dne 8. novembra 1950: Ivanka in Marija Drobec, Frančiška, Albert, Ida in Srečko Mavec;

Dne 23. novembra 1950: Josip, Ivana, Zalka in Andrej Hirschegger, Ivana in Anton Peternel;

Dne 29. novembra 1950: Avguštin Kováč in Ivanka Remškar;

Dne 6. decembra 1950: Tomaž Malovrh.

Dne 17. decembra 1950: Roman st., Roman ml., Hermina, Jurij in Marjeta Švaiger, Franc, Ivana, Frančiška Cenkar, Alojz Jarem, Franc Jereb, Ana in Edvard Draksler, Alojz, Olga in Alojz Lovšin;

Dne 24. januarja 1951: Marjan Jakopič.

V KANADO:

Dne 1. oktobra 1950: Ivan Šebenik;

Dne 18. oktobra 1950: Bogomir Malenšek;

Dne 27. novembra 1950: Franc, Marija ml., Božidar, Mirko, Tončka in Anica Cerar.

Smrt v taborišču. Dne 19. januarja t. i. je umrl od kapi zadet Alojz Klemen, posestnik iz Brezovice.

Stanje v taborišču dne 31. jan. t. l. Tega dne je bilo v taborišču še vedno 1095 beguncev. Najmočnejša skupina med njimi so še vedno Slovenci. V taborišču jih je še vedno 446, za njimi prihajajo po vrsti Modžari, Hrvatje, Rasi, Ukrajinci, Balti, Romuni in Srbi.

Za železno zaveso

TITOVA JUGOSLAVIJA: Zah. Nemčija je dobavila FLRJ v smislu navodil iz Amerike 67.000 t moke.

Iz Londona se je vrnil iz "zasebnega obiska" Milovan Djilas, propagandni ministri FLRJ.

Vlada je uradno objavila, da ni njej nič znanega o tem, da bi se bivši češko-slovaški zun. min. Vladimir Clementis zatekel kot politični begunec na jug. ozemlje.

Na osnovi ankete, izvedene v Ameriki, javljajo časopisne agencije, da je trenutno — po ameriškem javnem mnenju — najbolj nevarna točka bodočega zapleta FLRJ. Korejska ponovitev na jug. ozemlju predstavlja vsekakor začetek sovražnosti velikega obsega, ako že ne nove svetovne vojne. Kljub temu pa so povprečni Amerikanci mnenja, da ZSSR spopada ne bo riskirala niti letos in verjetno tudi prihodnje leto še ne. FLRJ pa je treba nuditi vso potrebno pomoč, da bo v tej borbi vzdržala, ako do nje pride.

V Beograd je prispel podtajnik amer. zun. min. Perkins. Obiskal je Tita in Kardelja.

Sreten Žujevič, leta 1948. obtožen sodelovanja z Moskvo, pred nekaj meseci pa izpuščen kot skesan grešnik na svobodo, je postal ravnatelj instituta za gospodarska raziskavanja.

SEDEJ ALOJZIJ

čevljarstvo

V Santos Lugares, Fr. Neiro 2371

se je preselil

v Villa Libertad, Calle Castro 800

(Esquina Castro-Nueva)

Colectiv No. 3 iz San Martina ali od

"Las cinco esquinas". V Villa Libertad izstopiti 2 kvadra pred radijsko anteno.

Društveni Oglasnik

SEZNAM KNJIG DRUŠTVENE KNJIŽNICE

(Nadaljevanje.)

3.

Ivan Zorec: Domačija ob Temeniči.

France Bevč: Stražni ognji. — Povest.

Ivan Zorec: Beli menih. — Povest iz

prve polovice XII. stoletja. Prva

knjiga: ustanovitev samostana.

Matija Malešič: Izobčenci. — Povest.

Ivan Zorec: Stiški svobodnjak. — Povest

iz druge polovice XV. stoletja. "Be-

lih menihov" druga knjiga: samo-

stan ob kmečkih uporih.

Jan Plestenjak: Lovrač.

Ivan Zorec: Izganani menih. — Povest iz

druge polovice XVIII. stoletja. "Be-

lih menihov" četrta knjiga: samo-

stan ob razpustu.

Metod Jenko in Viktor Hassl: Izum.

France Bevč: Pravica do življenja.

Jules Verne: (Anton Anžič) Južna zvez-

da. — Dežela demantov.

Stanko Cajncar: Po vrnitvi.

21 KNJIG MOHORJEVE KNJIŽNICE:

Fr. Pengov in dr. A. Ratajec: Poljudna

kemija.

Ivan Prigelj: Božji mejniki. — Povest

iz Istre.

Dickens Charles (— J. Vidmar): Božič-

na pesem v prozi. — Božična prav-

ljica o strahovih.

Andre Lichtenberger (— Jožef Ovca):

Moj mali Hlaček.

Leopold Turšič: Tiho veselje.

Slavko Savinšek: Grče. — Post.

Bogomir Magajna: Primorske novele.

Janez Rožencvet: Pravljice.

Peter Doerfler (— Janez Pucelj): Mu-

tasti greh. — Povest.

Bogomir Magajna: Graničarji.

D. J. Weiser (— Janez (Franc) Pucelj):

Vatomika. — Zadnji poglavar De-

lavarov.

S. K. Podobirski: Iz svetovne vojske.

Jan Plestenjak: Bajtarji.

Jakob Grčar: Preko morij v domovino.

Marija Ahačič: Čuda narave.

Fr. Kotnik: Misijonar Jernej Mozgan.

39 KOLEDARJEV DRUŽBE

SV. MOHORJA, IN SICER:

od leta 1896 do 1905, 1908—1912, 1914—1916, 1918, 1920—1922, 1924—1933, 1936, 1937—1939, 1949—1951.

(Bo sledilo.)

Trgovina z nabožnimi predmeti

in papirjem

"SANTA JULIA"

Victor Martínez 39

PISEMSKI PAPIR vseh vrst in oblik, PERESA, črnilo, svinčnike, BIROME, lepca NALIVNA PERESA, ZVEZKE, šolske TORBICE, pisarniške POTREBŠČINE,

DAMSKE ROČNE TORBICE in lepe AKTOVKE,

RAZGLEDNICE za voščila, božič in mesta

Buenos Airesa,

ALBUME in vogličke za albume, beležnice in različne NOTESE,

KIPE, podobe, KRIŽE, svetinjske, ROŽNE VENCE,

kropilnice, BREZIJANSKE PODOBE etc.,

KADILLO—in SVEČE

Vse to in še mnogo drugega koristno-potreb-

nega Vam nudimo po zmernih in nizkih cenah.

POPRAVLJAMO Vam hitro in dobro Vaše spominske rožne vence.

Priporočila se Vaši naklonjenosti

Santería y Papelería

"SANTA JULIA"

Victor Martínez 39

Imprenta "Dorrego", Dorrego 1102 - Bs. Aires

Frizerski salon "Vena"

PRVI SLOVENSKI V BS. AIRES

se vljudno priporoča vsem gospem in

gospodičinam za cenjeni obisk.

Trajna in vodna ondulacija, kakor

tudi druga dela po Vaši želji in oku-

su. Cene solidne.

Obiščite nas v

Calle ERCILLA 6120

Iz Liniersa pridete s colectívom

štev. 15 v petih minutah

VILI - VENA POTOČNIK

POMOČ DRUŽINAM V SLOVENIJI

Bogata izbira paketov

z vsemi potrebnimi živili

in ostalimi koristnimi predmeti

Zahtevajte cenike! — EUROPLATA

POZOS 129 - I. nadstropje

BUENOS AIRES

CASA BOYU

OLAZABAL 2336

1/2 kvadre Cabildo 2300

Tel. 76-9160

Nudimo ure OMEGA, UNVER, RECORD, DELOS — avtomatične, vodotesne in antimagnetične — najmodernejše oblike in vse s tovarniško garancijo.

Opozarjamo, da si nabavite budilke, dokler je še zaloga.

Vsa popravila ur in zlatnine — točno in zanesljivo.

Našim strankam nudimo kot olajšavo pri nakupu plačilo na obroke.

(Odpri vsak dan od 8.30 do 12.30 in od 14.30 do 20. ure. Sicer se pa

lahko zgledate tudi v našem stanovanju, ki je v isti hiši OLAZABAL 2338,

1. nadst. dto. 5.)

CANGALLO 439, Oficina 602

"TRANSITO"

ENCOMIENDAS INTERNACIONALES

T. E. 34-9185

ZA MONTEVIDEO: CALLE ANDES 1202

URADNE URE: OD 9. DO 18. NAROČNIKI, KI NAROČAJO PAKETE PO POŠTI, NAJ POŠILJAJO LE GIRO POSTAL

Ta cenik razveljavlja vse dosedanje cenike.

No. 1 \$ 40.—

2,25 kg riža

2,25 kg sladkorja

No. 2 \$ 40.—

4,5 kg riža

No. 3 \$ 40.—

4,5 kg sladkorja

No. 7 \$ 49.—

4 kg mila za pranje

300 g toaletnega mila

No. 8 \$ 55.—

2 kg svinjskege masti

3 konzerve govejega mesa

1 steklenica mesnega izvlečka

1 konzerva paradiznikove meze

No. 10 \$ 58.—

1 kg surove kave Santos

2 kg sladkorja

1,5 kg riža

No. 12 \$ 58.—

2 kg riža

1 kg govedine (pecho de vaca)

2 konservi z govedino

1 steklenica mesnega izvlečka

No. 13 \$ 65.—

1 kg prekajene slanine

1 kg svinjske masti

2 kg čebelnega medu

No. 14 \$ 65.—

1 kg Santos kave v zrnju

3 kg neto čebelnega medu

No. 15 \$ 65.—

10 konserv govejega mesa

No. 16 \$ 67.—

2 kg neto svinjske masti

2 kg prekajene slanine

No. 17 \$ 70.—

1 kg Santos kave v zrnju

3 kg neto svinjske masti

No. 18 \$ 72.—

4,5 kg riža

4,5 kg sladkorja

No. 19 \$ 72.—

9 kg riža

No. 20 \$ 72.—

9 kg sladkorja

No. 22 \$ 90.—

2 kg Santos kave v zrnju

1,5 kg sladkorja

1 kg riža

No. 23 \$ 95.—

3 kg moke

3 kg sladkorja

2 kg čebelnega medu

400 g dišav

No. 26 \$ 105.—

1 kg Santos kave v zrnju

2 kg sladkorja

2 kg svinjske masti

2 kg riža

1 kg govedine (pecho de vaca)

1/2 kg marmelade

No. 27 \$ 115.—

1 konzerva z govejim jezikom

1140 g

1 kg slanine

2 kg svinjske masti

1 kg riža

1 kg čebelnega medu

1 kg sladkorja 1/2 kg kakaa

No. 30 \$ 180.—

1 kg Santos kave v zrnju

1 kg sladkorja

1 kg marmelade

1 kg čistega čebelnega medu

1 kg svinjske masti

1 kg prekajene slanine

1,14 kg govejega jezika

1 steklenica (100 g) mesnega

izvlečka

1 manjša konzerva s svinino

250 g angleškega kakaa

200 g Ceylon čaja

400 g izbranih dišav

No. 31 \$ 45.—

4,5 kg moke

No. 32 \$ 80.—

4,5 kg moke

4,5 kg sladkorja

No. 33 \$ 110.—

2,5 kg surove kave

No. 34 \$ 155.—

1 kg surove kave

1 kg kakaa 1/2 kg čaja